

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. M. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. kovo 30 d. Nr. 242-104
Vilnius

Lietuvos bankas gavo E. M. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *Seesam Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2015 m. lapkričio 8 d. pareiškėja draudikui pateikė pranešimą apie 2015 m. lapkričio 8 d. transporto priemonės „Honda Civic“, 2015 m. rugsėjo 17 d. apdraustos savanoriškuoju transporto priemonių draudimu, priekinio stiklo ir žibinto sugadinimus. Draudikas, palyginęs sudarant transporto priemonės „Honda Civic“ draudimo sutartį (*duomenys neskelbtini*) ir dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio padarytas automobilio sugadinimų nuotraukas, nustatė, kad minėto automobilio priekinis stiklas sudarant draudimo sutartį jau buvo sugadintas. Transporto priemonės „Honda Civic“ priekinio stiklo iki sudarant 2015 m. rugsėjo 17 d. draudimo sutartį sugadinimo aplinkybes taip pat patvirtino 2015 m. rugsėjo 16 d. atliktos transporto priemonės „Honda Civic“ techninės apžiūros duomenys. Atlikus techninę apžiūrą buvo nustatyta, kad „stiklas arba permatomas skydas suskilęs, trūkęs, turi kitų neleistinų pažeidimų“. Draudikas, vadovaudamasis transporto priemonės „Honda Civic“ techninės apžiūros ir 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio administravimo metu nustatytais duomenimis, pareiškėją informavo, kad draudimo išmoka, atlyginanti transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo išlaidas, negali būti mokama, nes automobilio stiklas be 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio metu padarytų sugadinimų turėjo iki sudarant 2015 m. rugsėjo 17 d. draudimo sutartį buvusių defektų.

Draudikas paaiškinimuose dėl priimto sprendimo nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios ir su 2015 m. lapkričio 8 d. įvykiu susijusių automobilio stiklo sugadinimų remonto išlaidas, pagrįstumo nurodė, kad automobilio stiklas techniniu požiūriu prieš sudarant draudimo sutartį buvo bevertis, kadangi pagal sugadinimų pobūdį stiklo remontas nebuvo tikslingas, o buvo galimas tik jo keitimas. Atsižvelgdamas į tai, draudikas pabrėžė, kad 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio metu padaryti transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo sugadinimai papildomos žalos automobilio stiklui techniniu požiūriu nepadarė, nes jau prieš sudarant draudimo sutartį transporto priemonės „Honda Civic“ stiklas turėjo būti pakeistas.

Pareiškėja, nesutikdama su draudiko sprendimu, kreipimesi į Lietuvos banką dėl tarp jos ir draudiko kilusio ginčo nagrinėjimo nurodė, kad patyrė žalą dėl draudimo įmonės eksperto, administravusio 2015 m. lapkričio 8 d. įvykį, netinkamo pareigų vykdymo. Pareiškėjos teigimu, ji draudiko eksperto veiksmais buvo suklaidinta dėl transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo, todėl draudikas privalo atlyginti nuostolius, kuriuos ji patyrė, pakeitus automobilio stiklą (t. y. automobilio stiklo keitimo išlaidas).

Siekdama pagrįsti teiginį, kad draudiko ekspertas netinkamai vykdė pareigas, pareiškėja nurodė, kad 2015 m. lapkričio 10 d. draudimo įmonės ekspertas kreipėsi į pareiškėją telefonu ir elektroniniu paštu, pateikdamas 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio administravimui reikšmingą informaciją. Pareiškėjos teigimu, ji draudiko ekspertui telefonu nurodė, kad sutinka atlikti tik tų

dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio padarytų transporto priemonės „Honda Civic“ sugadinimų remontą, kurių visas remonto išlaidas atlyginanti draudimo išmoka pareiškėjai bus išmokėta. Pareiškėja nurodė, kad ji taip pat elektroniniu paštu kreipėsi į draudiko ekspertą, prašydama nurodyti, ar pagal draudimo sutartį draudikui kyla pareiga išmokėti automobilio stiklo keitimo išlaidas atlyginančią draudimo išmoką. Pareiškėja pabrėžė, kad draudiko ekspertas, 2015 m. lapkričio 10 d. elektroniniu paštu pateikdamas atsakymą į pareiškėjos paklausimą, nurodė, kad draudikas išmokės draudimo išmoką, visiškai atlyginančią dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio transporto priemonei „Honda Civic“ padarytą žalą.

Pareiškėja teigė, kad ji, gavusi draudiko eksperto patvirtinimą dėl draudimo išmokos, atlyginančios dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio padarytą žalą, mokėjimo, draudiko eksperto paprašė pateikti sąrašą draudiko rekomenduojamų remonto įmonių, kuriose transporto priemonės „Honda Civic“ remontas būtų atliekamas, netaikant jokių mokesčių, įskaitant ir nusidėvėjimą keičiamoms detalėms. Pareiškėja nurodė, kad ji kreipėsi į draudiko rekomenduotų remonto įmonių sąrašą nurodytą remonto įmonę UAB „Autover Lietuva“ dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykyje sugadintos transporto priemonės „Honda Civic“ remonto. UAB „Autover Lietuva“ specialistai, įvertinę dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio padarytų sugadinimų pobūdį, nustatė, kad transporto priemonės „Honda Civic“ priekinį stiklą ir žibintą būtina keisti.

Pareiškėja nurodė, kad 2015 m. lapkričio 13 d. sugadinta transporto priemonė buvo pristatyta į UAB „Autover Lietuva“. Pareiškėja pabrėžė, kad tą pačią dieną draudiko ekspertas ją elektroniniu paštu informavo, kad, palyginus sudarant draudimo sutartį darytas ir UAB „Autover Lietuva“ pateiktas automobilio sugadinimų nuotraukas, buvo nustatyta, kad automobilio stiklas buvo sugadintas iki 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio, todėl draudimo išmoka, atlyginanti transporto priemonės stiklo keitimo išlaidas, negali būti mokama. Pareiškėja teigė, kad, gavusi draudiko eksperto nurodytą informaciją, ji telefonu kreipėsi į remonto įmonę UAB „Autover Lietuva“, siekdama įsitikinti, ar transporto priemonės „Honda Civic“ remontas nebuvo pradėtas. Remonto įmonės darbuotojai pareiškėją informavo, kad automobilio „Honda Civic“ priekinis stiklas jau yra pakeistas.

Pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką nurodė, kad patyrė nuostolį dėl transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo, kadangi, draudikui atsisakius mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobilio stiklo keitimo išlaidas, pareiškėjai kilo pareiga pačiai atlyginti minėtas išlaidas. Pareiškėjos teigimu, nuostolį dėl transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo pakeitimo ji patyrė dėl draudimo įmonės eksperto ir remonto įmonės UAB „Autover Lietuva“ darbuotojų netinkamo bendradarbiavimo bei draudiko eksperto netinkamo pareigų vykdymo. Pareiškėja pabrėžė, kad draudimo įmonės ekspertas iki 2015 m. lapkričio 13 d., kai buvo pakeistas automobilio stiklas, nebuvo patikrinęs 2015 m. rugsėjo 16 d. atliktos transporto priemonės „Honda Civic“ techninės apžiūros duomenų ir dėl šios priežasties neinformavo pareiškėjos, kad draudimo išmoka nebus mokama, nes stiklas buvo sugadintas iki 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio. Pareiškėjos teigimu, jei draudiko ekspertas būtų tinkamai administravęs 2015 m. lapkričio 8 d. įvykį, pareiškėja būtų išvengusi transporto priemonės „Honda Civic“ priekinio stiklo keitimo išlaidų.

Pareiškėja taip pat nurodė, kad transporto priemonės „Honda Civic“ priekinis stiklas draudiko ir remonto įmonės buvo pakeistas savavališkai, neatsiklausus pareiškėjos. Pareiškėjos teigimu, nei draudikas, nei remonto įmonė negavo pareiškėjos sutikimo pakeisti automobilio priekinį stiklą. Pareiškėja nurodė, kad iki 2015 m. lapkričio 13 d. ji ne tik kad nebuvo informuota, jog pati turės atlyginti automobilio stiklo keitimo išlaidas, tačiau net ir 2015 m. lapkričio 10 d. draudiko eksperto elektroniniu paštu pateiktais paaiškinimais buvo suklaudinta, kad šias išlaidas atlyginanti draudimo išmoka pareiškėjai bus išmokėta. Remdamasi nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėja pateikė reikalavimą atlyginti dėl transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo patirtus 231,01 Eur nuostolius.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi pabrėžė, kad, pakartotinai įvertinęs pareiškėjos kreipimesi nurodytas aplinkybes ir vadovaudamasis draudimo sutarties sąlygomis, įtvirtinančiomis nuostatas dėl nusidėvėjimo keičiamoms automobilio detalėms taikymo, priėmė

sprendimą išmokėti 115,54 Eur draudimo išmoką dėl transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo. Atsižvelgdamas į pareiškėjos kreipimėsi pateiktą reikalavimą kompensuoti 231,01 Eur nuostolius, patirtus dėl to, kad draudiko ekspertas netinkamai administravo 2015 m. lapkričio 8 d. įvykį, draudikas nurodė, kad draudiko ekspertas 2015 m. lapkričio 10 d. elektroniniu paštu pareiškėjai pateikė paaiškinimus dėl draudimo sutarties sąlygų ir išaiškino tik draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu sugadinto apdrausto automobilio stiklo atkūrimo sąlygas, tačiau neteigė, kad draudimo išmoka turi atlyginti ir iki draudimo sutarties sudarymo buvusių automobilio stiklo defektų remonto išlaidas. Draudikas taip pat pabrėžė, kad pareiškėjos pretenzijos dėl UAB „Autover Lietuva“ atliekamo transporto priemonės „Honda Civic“ remonto eigos turi būti adresuotos ne draudikui, o nurodytai remonto įmonei. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnyje įtvirtintu visiško nuostolių atlyginimo principu, draudikas teigė, kad, jeigu atlygintų pareiškėjos patirtus nuostolius dėl priekinio stiklo pakeitimo nauju stiklu ir keičiamoms detalėms netaikytų nusidėvėjimo koeficiento, išmoka viršytų tikruosius nuostolius ir pareiškėja nepagrįstai praturtėtų draudiko sąskaita.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Vertinant ginčo šalių pateiktus įrodymus ir nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, ir pareiškėjos draudiko atžvilgiu keliamo reikalavimo pagrįstumą, visų pirma svarbu pažymėti, kad, sudarydamas transporto priemonių draudimo sutartį, asmuo siekia perduoti nuostolio turtui atsiradimo riziką ir tikisi gauti iš draudiko patirtos žalos dydį atitinkančią kompensaciją. Draudikui suteikiama teisė parengti tokias sutarties sąlygas, kuriomis būtų užtikrinama sutarties šalių interesų pusiausvyra. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nusistatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka ir kaip ji apskaičiuojama. Sudarydamas draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, kurios apibrėžia jo prisiimamą riziką, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Nagrinėjamu atveju transporto priemonės „Honda Civic“ draudimo sutartis buvo sudaryta pagal Kelių transporto priemonių savanoriškojo draudimo taisykles Nr. 006 (toliau – Taisyklės), kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis. Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos plečiamai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko prisiimti įsipareigojimai.

Atsižvelgiant į turto draudimo kompensacinę paskirtį, svarbu tai, kad asmens patirtą žalą būtina tiksliai įvertinti, siekiant, kad draudiko mokama draudimo išmoka atlygintų tiek, kiek asmuo iš tikrųjų prarado. Draudimo teisiniuose santykiuose įgyvendinamas CK 6.250 straipsnyje įtvirtintas visiško nuostolių atlyginimo principas ne tik suteikia nukentėjusiam asmeniui teisę reikalauti visiško nuostolių atlyginimo, bet ir numato, kad asmeniui neturi būti atlyginama daugiau žalos, nei jis patyrė dėl draudžiamąjo įvykio.

Transporto priemonės „Honda Civic“ draudimo sutartyje (draudimo liudijimo Nr. 2700148756/2015) buvo nustatyta, kad transporto priemonė yra apdrausta draudimo variantu „draudimas rinkos verte“. Remiantis Taisyklių 4.1.3 papunkčiu, draudimo varianto „draudimas rinkos verte“ atveju remontas yra organizuojamas draudiko pasirinkimu, keičiamoms detalėms skaičiuojant nusidėvėjimą. Taisyklių 9.4.12 papunktyje nustatyta, kad už naujai įsigijamas dalis draudikas neatlygina daugiau, negu transporto priemonės gamintojų įgaliotų atstovų Lietuvoje pateikiamos mažmeninės atsarginių dalių kainos, atskaičius nusidėvėjimą, jei jis taikytinas, vadovaujantis draudimo sutartimi. Pagal Kelių transporto priemonės vertės nustatymo tvarkos,

patvirtintos Lietuvos Respublikos susisiekimo ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2000 m. balandžio 17 d. įsakymu Nr. 120 / 2000 m. balandžio 14 d. įsakymu Nr. 101, 13 punktą, transporto priemonės dalių nuvertinimas – tai dalių vertės sumažinimas keičiant apgadintas dalis naujomis, atsižvelgiant į keičiamų dalių techninę būklę prieš apgadinimą. Remiantis šiomis nuostatomis ir vadovaujantis draudimo sutarties sąlygomis, darytina išvada, kad draudimo sutarties šalys, sudarydamos draudimo sutartį, susitarė, kad, apskaičiuojant nuostolį dėl sugadintos apdraustos transporto priemonės, keičiamų detalių vertė bus nuvertinama, atsižvelgiant į keičiamų dalių techninę būklę prieš apgadinimą ir į detalių nuvertinimo normas. Taigi pareiškėjos teiginys, kad draudikas turėjo nurodyti remonto įmonę, kurioje transporto priemonės „Honda Civic“ remontas būtų atliktas netaikant nusidėvėjimo keičiamoms automobilio detalėms, yra nepagrįstas. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad nuo pasirinkto draudimo varianto priklauso draudėjo mokamų draudimo įmokų dydis, nes Taisyklių 6.2 papunktyje nustatyta, kad visais atvejais draudimo įmoka apskaičiuojama, įvertinus tai, ar draudimo sutarties galiojimo metu bus skaičiuojamas apdraustos transporto priemonės detalių nusidėvėjimas, ar keičiamų detalių nuvertinimas, nustatant žalos dydį, nebus taikomas.

Vertinant draudiko pateiktus įrodymus, pagrindžiančius pareiškėjai išmokėtos draudimo išmokos, atlyginančios transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo išlaidas, dydį nustatyta, kad draudikas remiasi draudiko eksperto apskaičiuotu nuostolio dėl transporto priemonės „Honda Civic“ priekinio stiklo pakeitimo dydžiu. Nuostolis buvo apskaičiuotas vadovaujantis Kelių transporto priemonių vertinimo instrukcijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos susisiekimo ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2000 m. balandžio 17 d. įsakymu Nr. 120 / 2000 m. balandžio 14 d. įsakymu Nr. 101, 65 punkte įtvirtintomis keičiamų transporto priemonių nuvertinimo dydžių nustatymo sąlygomis. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog draudimo išmoka, atlyginanti transporto priemonės „Honda Civic“ stiklo keitimo išlaidas, buvo apskaičiuota, vadovaujantis transporto priemonės „Honda Civic“ draudimo sutarties sąlygomis, taip pat įvertinus aplinkybę, kad draudiko eksperto apskaičiuotas žalos dydis nebuvo paneigtas įrodymais, kurie patvirtintų, kad dėl šio įvykio sugadintos transporto priemonės „Honda Civic“ priekinio stiklo atstatymo išlaidos, minėtai detalei taikant nusidėvėjimą, nesutampa su draudiko apskaičiuotomis automobilio stiklo keitimo išlaidomis, nėra pagrindo draudiko išmokėtos draudimo išmokos dydžio (115,54 Eur) laikyti nepagrįstu.

Vertinant pareiškėjos teiginius, kad draudiko ekspertas netinkamai administravo 2015 m. lapkričio 8 d. įvykį ir dėl to pareiškėja patyrė nuostolių, be to, pareiškėjai buvo sukelti pagrįsti lūkesčiai, kad jai bus išmokėta draudimo išmoka, visiškai atlyginanti automobilio stiklo keitimo išlaidas (231,01 Eur), pažymėtina, kad CK 6. 245 straipsnio 3 dalyje ir 6.256 straipsnio 2 dalyje yra nustatyta vienos sutarties šalies teisė reikalauti nuostolių atlyginimo dėl kitos šalies sutartinių įsipareigojimų nevykdymo arba netinkamo vykdymo. Tam, kad būtų galima asmeniui taikyti civilinę atsakomybę, būtina nustatyti visas civilinės atsakomybės sąlygas, numatytas CK 6.246–6.249 straipsniuose, t. y. neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp neteisėtų veiksmų bei žalos ir kaltę (išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus, kai civilinė atsakomybė atsiranda be kaltės).

Nagrinėjamu atveju, vertinant, ar draudikui kyla civilinė atsakomybė dėl netinkamo 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio administravimo pagal transporto priemonės „Honda Civic“ draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. 2700148756/2015), ir atsižvelgiant į pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kuriomis ji grindžia savo reikalavimą atlyginti patirtus nuostolius, nustatyta, kad draudiko ekspertas 2015 m. lapkričio 10 d. elektroniniu paštu, atsakydamas į pareiškėjos 2015 m. lapkričio 10 d. elektroniniu paštu pateiktą paklausimą, „ar mano draudimas apima viso stiklo keitimą, ar tik stiklo įskilimo sustabdymą“, nurodė, kad „jei stiklas buvo sugadintas draudimo liudijimo galiojimo metu ir jis gali būti suremontuotas, atlyginamos jo remonto išlaidos. Jei stiklas suskilęs ir jo remontas nebeįmanomas, atlyginamos stiklo keitimo išlaidos.“

Atsižvelgiant į draudiko 2015 m. lapkričio 10 d. atsakyme į pareiškėjos paklausimą nurodytą informaciją, pažymėtina, kad draudikas pateikė tik bendro pobūdžio duomenis apie žalos vertinimą ir sugadinto automobilio detalių atkūrimo būdą, skirstomą pagal detalių sugadinimo pobūdį. 2015 m. lapkričio 10 d. draudiko eksperto atsakyme nebuvo nurodyta duomenų, kurie,

pareiškėjos teigimu, pagrindžia, jog draudiko ekspertas patvirtino, kad pareiškėjai bus išmokėta draudimo išmoka, atlyginanti dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio transporto priemonėi „Honda Civic“ padaryto stiklo sugadinimo keitimo išlaidas. Minėtame draudiko eksperto atsakyme taip pat nebuvo nurodyta duomenų, kad draudikas taikys draudimo sutartimi šalių nustatytą draudimo sutarties sąlygų išimtis ir pareiškėjai išmokės draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal automobilio stiklo keitimo išlaidas, netaikant nusidėvėjimo keičiamoms detalėms. Todėl, remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, darytina išvada, kad pareiškėjos nurodytos aplinkybės, jog 2015 m. lapkričio 10 d. raštu draudikas pareiškėjai sukėlė pagrįstą lūkestį, kad jai bus mokama 231,01 Eur transporto priemonės stiklo keitimo išlaidas atlyginanti draudimo išmoka, yra nepagrįstos.

Atsižvelgiant į pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kad draudikas be jos sutikimo atliko dėl 2015 m. lapkričio 8 d. įvykio padarytą transporto priemonės „Honda Civic“ sugadinimų remontą, pažymėtina, kad Taisyklių 9 skyriuje, įtvirtinančiame žalos nustatymo ir atlyginimo sąlygas, nustatyta, kad, kai transporto priemonė dėl draudžiamojo įvykio nėra nepataisomai sugadinta ir ji gali būti suremontuota, nuostolio dydis yra apskaičiuojamas pagal atlikto transporto priemonės remonto išlaidas (Taisyklių 9.3.1 papunktis). Taisyklių 9.3.3 papunktyje nurodyta draudėjo galimybė tuo atveju, jei yra gaunamas draudiko sutikimas, sugadintos transporto priemonės neremontuoti. Remiantis Taisyklių 9.3.3 papunkčio sąlygomis, jei sugadinta transporto priemonė neremontuojama, mokamą draudimo išmoką apskaičiuoja draudikas. Draudikas, nustatydamas nuostolį, kurį atlygina draudiko mokama draudimo išmoka, jį apskaičiuoja be PVM, vadovaudamasis vidutiniais remonto įmonių valandiniais įkainiais pagal draudiko nurodytas keičiamų dalių kainas.

Ginčo šalių paaiškinimai ir pateikti įrodymai patvirtina, kad pareiškėja, įvykus 2015 m. lapkričio 8 d. įvykiui, neprašė draudiko taikyti Taisyklių 9.3.3 papunkčio sąlygų, o iš esmės išreiškė valią dėl įvykio sugadintą transporto priemonę remontuoti, t. y. išreiškė sutikimą dėl draudimo išmokos pagal Taisyklių 9.3.1 papunkčio nuostatas skaičiavimo. Minėtas aplinkybes patvirtina pareiškėjos nurodyti duomenys dėl kreipimosi į draudiko ekspertą, prašant pateikti draudiko rekomenduojamų remonto įmonių sąrašą, dėl sugadintos transporto priemonės „Honda Civic“ pristatymo į remonto įmonę UAB „Autover Lietuva“ automobilio remontui atlikti, bendravimo su šios remonto įmonės darbuotojais dėl transporto priemonės „Honda Civic“ remonto technologijos bei sugadintų detalių remonto ir kt. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjos nurodytos aplinkybės, kad transporto priemonės „Honda Civic“ remontas buvo atliktas be pareiškėjos žinios ir sutikimo, yra nepagrįstos.

Apibendrinus nustatytas aplinkybes ir vadovaujantis ginčo šalių pateiktų įrodymų visumos įvertinimu, konstatuotina, kad Lietuvos bankui pateikti faktiniai duomenys nepagrindžia draudiko neteisėtų veiksmų, administruojant 2015 m. lapkričio 8 d. įvykį. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad draudimo sutarties šalys, sudarydamos draudimo sutartį, nesusitarė nuostolius dėl apdraustos transporto priemonės sugadinimo skaičiuoti netaikant nusidėvėjimo keičiamoms detalėms, pareiškėjos reikalavimas išmokėti 231,01 Eur sumą, kurią sudaro UAB „Autover Lietuva“ be automobilio „Honda Civic“ priekinio stiklo vertės sumažinimo apskaičiuotos šios detalės keitimo išlaidos, yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos E. M. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Vilius Šapoka